

Desgelijks ook de Geest komt onze zwakheden mede te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen gelijk het behoort, dat wil zeggen, zooals het overeenkomstig den heiligen en volmaakt wil des Heeren en naar het richtsnoer Zijner wet moet zijn.

Maar daar is meer.

De Geest zelf bidt voor ons.

Welk een gedachte!

Het is soms al zoo verkwikkend wanneer er met ons en voor ons gebeden wordt door menschen, die onze noden in oprechtheid voor den Heere dragen en Hem om hulp of uitkomst aanroepen.

Hoe troostrijk kan de ambtelijke voorbede zijn in het midden der vergaderde gemeente Gods of in de gezinnen, bij vreugd of smart, aan het ziekbed of in stervensnood.

Maar hoe hoog wij de voorbede door den dienst der menschen ook schatten, er is meer noodig.

Wij hebben den Geest Gods noodig als onzen Voorbidder, die voor ons, en met ons, en in ons bidt.

Die voorbede is volmaakt.

De Geest kent alle wegen des Heeren, waar de geloovige langs moet. Hij weet den weg naar Kanaän. De dorre woestijn en de diepe Jordaan hebben voor hem geen geheimen. Hij weet ook het einde, het doelwit der roeping Gods. Hij weet, dat ieder der pelgrims in Sion voor het aangezicht des Heeren moet verschijnen en er niemand mag worden gemist.

Hij weet ook, dat allen hier op aarde bekwaam gemaakt moeten worden om deel te hebben aan de erve der heiligen in het licht.

Die Geest kent ook het hart van den geloovige door en door. Hij peilt al uw zorgen en weegt al uw bezwaren.

Hij weet den toegang tot 's Vaders troon.

Hij bidt op goddelijke gronden en op volkomen wijze.

Wij vragen vaak om wat ons onthouden moet worden.

Die Geest bidt alleen om wat we hebben moeten en mogen, op wat ons toekomt uit Christus' offer en gehoorzaamheid, uit zijn zoenoffer en gerechtigheid.

Al wat de Heere Jezus daarboven voor Zijn gemeente bidt, dat bidt de Heilige Geest in het hart van het Kind Gods, terwijl het nog midden in den strijd des levens staat.

Dit gebed nu van den H. Geest in het hart der geloovigen is een onuitsprekelijk gebed, want de Geest — zoo zegt Paulus — bidt met onuitsprekelijke zuchtigen.

Om u in te denken wat daarmee bedoeld wordt moet ge u Paulus herinneren toen hij opgetrokken was in den derden hemel en daar onuitsprekelijke woorden beluisterde, dat wil zeggen, zulke die in gewone menschen taal niet te vertolken waren.

Zóó verheven, zoo diep en rijk, zoo zwaar van goddelijke gedachten, dat de taal der stervelingen er geen woorden voor heeft.

Desgelijks is nu ook het zuchten des Geestes.

Dit is zoo goddelijk-mysterieus, zoo heilig-intiem, daarbij zoo ernstig en krachtig, dat er onder engelen of menschen geen tongen zijn, hoe wel besprakt, die op eenigerlei wijze bekwaam zijn om het onder woorden te brengen.

Geen wonder, het gaat over niets minder dan over een heerlijkheid, die geen oog gezien, geen oor gehoord heeft en in het hart van een mensch niet is opgeklimmen.

Als ons geloof zich op deze dingen richt roepen we met bewonderende aanbidding uit: wat zijn we toch rijk!

Een Voorbidder in den hemel!

En ook een Voorbidder op de aarde!

Hoe kunnen we ons dan toch ooit arm en eenzaam voelen?

E. C. M.

KERKELIJK LEVEN.

In de Donanlanden.

IV.

Prof. Sebestyén.

Onbetwist is professor Sebestyén de ziel der jonge Calvinistische beweging in Hongarije.

De oogen voor de waarheid en de schoonheid van het Calvinisme zijn hem tijdens zijn studietijd in Nederland eerst recht opengestaan.

Hoewel hij gelijk zoovele Hongaren te Utrecht studeerde, trok zijn hart al spoedig heen naar de Gereformeerde Kerken.

Kuyper en ook Bavinck, maar toch vooral Kuyper, maakten diepen indruk op hem.

En met een geest, gedrenkt door hun ideeën, keerde hij naar zijn vaderland terug.

Het verging hem niet, gelijk zoovele andere Hongaren, die wel nieuwe gedachten opdeden, maar ze in hun land slechts min of meer automatisch te pas brachten.

Zoo vindt men er Ritschlianen, adepten van de godsdiensthistorische school, mannen van het historisch kritisch onderzoek en welke andere theologische richtingen er ook mogen zijn, die eenvoud-

dig wat zij in het buitenland geleerd hebben, doorgeven, zonder dat het vleesch en bloed in hen is geworden.

Die theorieën liggen er bij hen boven op, maar worden niet gedragen door hun ziel.

Aan een bijzondere toepassing voor Hongarije hebben zij geen behoefte.

Zij nemen die vreemde geestesprodukten min of meer klakkeloos over.

Alzoo niet professor Sebestyén.

Dit is voor hem het groote probleem: in welken

speciale vorm heeft het Calvinisme zich in Hongarije te openbaren.

Wie, al is het dan ook oppervlakkig, kennis heeft gemaakt met den Hongaarschen volksgeest, voelt dadelijk, dat het Calvinisme uit Nederland niet onveranderd kan worden geïmporteerd.

De historische vormen, die zich hier hebben ontwikkeld, daar te kopiëren, zou al dadelijk de Calvinistische aktie met onvruchtbaarheid slaan.

Natuurlijk biedt de Nederlandsche vorm van het Calvinisme een niet te onderschatten steun voor de vormgeving daar.

Toch verzwaart hij aan den anderen kant ook de moeilijkheden.

Iets dergelijks ervaart men op onze zendings-terreinen.

Kan men den Oosterling onze Westersche Calvinistische dogmatiek opdringen?

Eigenlijk stemt ieder toe, dat dit ongerijmd is.

Maar de Nederlander, die daar arbeidt, is ook doordrongen van de onmogelijkheid, om zelf den specifiek Oosterschen vorm uit te denken.

Hij hoopt, dat, wanneer eenmaal het Calvinisme tot een sterke inlandische beweging is geworden, de eigen Calvinistische gestalte daaraan vanzelf zal worden gegeven.

Tweeërlei strooming valt er waar te nemen.

De een meent, dat die Oostersche vormgeving van het Calvinisme zijdelings door den Westerschen zendingsarbeider in de hand moet worden gewerkt.

De ander is echter van oordeel, dat hij niet verder mag gaan dan zijn Westersche dogmatische stellingen aan de posten van zijn kerkgebouwen en ziekenhuizen aan te slaan, stelt de eigen vormgeving in het blauwe verschiet en troost er zich mee, dat de behoeften van de menschenlijke ziel in den grond van de zaak overal en ten allen tijde dezelfde zijn.

Maar in Hongarije staat de zaak anders.

Daar is het Calvinisme onder de zonen van het land zelf tot herleving gekomen.

Nederland mocht hun als voorbeeld dienen.

Doch nu kunnen zij de specifieke vormgeving niet aan anderen overlaten, maar moeten die zelf ter hand nemen.

Zij kunnen die niet verschuiven naar later tijd, maar worden er dadelijk toe geroepen.

Bovendien hebben zij te zorgen, dat het heden-daagsche Hongaarsche Calvinisme zich ten volle aansluit bij het eigen rijke Calvinistische verleden.

Betrekkelijk is het gemakkelijker nieuw te bouwen, dan aan te knopen bij dat punt uit de traditie, waar de afwijking van het Calvinisme begon en naast het Nederlandsche Calvinisme de eigen variatie van het Hongaarsche Calvinisme te doen uitkomen.

Op kerkelijk gebied doen de verschillen zich reeds op.

Meer nog op politiek en sociaal terrein.

Het is een reusachtige arbeid, welke prof. Sebestyén en de zijnen hebben ondernomen in de kracht Gods.

Gelukkig zien zij de problemen.

En de middelen ontbreken ook niet, waarmee wij natuurlijk niet het oog hebben op de financiën.

Prof. Sebestyén heeft als hoogleeraar invloed op zijn studenten, een invloed, die duidelijk merkbaar is. Ook aan andere inrichtingen van Hooger Onderwijs doceeren professoren, die met hem eens geestes zijn. Benoemingen zijn voorts te wachten, welke hoopvol stemmen.

Dan bekleedt prof. Sebestyén ook kerkelijke functies en kan zoo den reformatorischen zuidersem in de kerk zelf nederleggen.

Daarenboven geeft hij leiding in het weekblad „De Calvinista Szemle”. Wel schrijft hij deze „Hongaarsche Heraut” niet alleen, maar de zorgen van de eindredactie plus de heele administratie drukken op hem.

Daarvoor heeft hij een afzonderlijk bureau met personeel. Dagelijks moet hij daar eenige uren doorbrengen.

Waarbij dan nog komt, dat de Hongaarsche lezers veel van een redakteur vergen. De rubriek „Correspondentie” is zeer gewild. Men vraagt van alles naar kindertreinen, over passen enz. enz. En de redakteur moet naar links en rechts telefoneren teneinde de juiste informatie te kunnen verstrekken. Zoo iets is bijna ondoenlijk. Toch behoort men terwille van het abonnementental zich dezer last te getroosten.

Nog een ander ongerief bestaat daarin, dat een schrijver in dag- of weekblad, dat in Hongarije uitkomt, meer dan overvoorzichtig moet zijn.

Het is haast onmogelijk zijn meening aangaande den een of anderneer te schrijven. Wanneer iemand een beoordeeling van zijn daden of woorden on aangenaam vindt, gaat hij er licht toe over een justitieele aanklacht in te dienen tegen het blad, waarin die beoordeeling voorkwam.

Een voorbeeld.

Juist toen ik in Budapest was, werd er in een proces tegen „De Calvinista Szemle” in eerste instantie uitspraak gedaan.

Wat was het geval?

Een der redacteuren of een inzender (dat wil ik kwijt zijn) had een artikel geschreven, waarin hij op de romaniserende Tendenzen wees, welke hij bij iemand meende te ontdekken.

Dadelijk begon de aldus beoordeelde een proces. Hoewel er voor de zeer gematigde beschuldiging bewijzen konden worden bijgebracht, werd „De Calvinista Szemle” veroordeeld tot een boete van twee duizend pengő of een kleine duizend gulden.

Natuurlijk wordt de hoofdredakteur daarvoor aangesproken, al heeft hij zelf aan de geïncrimineerde passage part noch deel.

Nu kan het zijn, dat het beroepshof het vonnis vernietigt.

Maar al is een zaak nog zoo eerlijk en een bestrijding nog zoo waar, steeds hangt den publicist een boete boven het hoofd.

Voor een blad als „De Calvinista Szemle”, dat over geen fondsen beschikt, is iets dergelijks bijna moordend.

De eenige manier om op den duur het leven te redden zal wel zijn de vorming van een fonds door de lezers, waaruit eventuele proceskosten kunnen worden bestreden, een proces-kaas dus.

Indien onze Nederlandsche pers aan zulke wetten onderworpen was, dan kon een groot deel van onze kerkelijke bladen wel worden opgedoekt.

En die er nog overbleven, zouden een Nederlandsch publiek niet bevredigen.

Voor vijanden van polemieken — die dikwijls zelf de bitterste polemisten zijn in hun afkeuring van anderer polemieken — zou een el dorado zijn geschapen, waarin zij het niet lang zouden kunnen uithouden, omdat er niets te kritiseren viel.

En door den Nederlander met zijn vrijheidszin ook in het dagelijksche leven zon dat dwanghuis spoedig verbroken worden.

Natuurlijk heeft de Hongaarsche wetgever deze bepalingen niet gemaakt om kerkelijke bladen te treffen. Hij wilde bepaaldelijk onfaire politieke uitingen tegengaan. Maar ook periodieken, welke geheel buiten de politiek staan, worden daarvan zeer dikwijls de dupe. Door het onfaire te weten, worden vaak onfaire praktijken te baat genomen.

Door al die moeiten moet prof. Sebestyén zich beeworsten.

Toch heeft hij een heerlijke taak.

Wij volgen al wat hij ter bevordering van het Hongaarsche Calvinisme doet met groote sympathie.

En waar wij helpen kunnen, hebben wij ook tot hulp bereid te zijn.

Bethesda.

Weinigen zijn er onder ons Gereformeerde volk, die Bethesda niet kennen.

Wanneer ik wilde pogen van deze stichting een uitvoerige beschrijving te geven, zou ik daardoor miskennen de zorg, welke mej. H. S. S. Kuyper zich onvermoeid gaf om Bethesda onder ons bekendheid en geliefdheid te verschaffen.

Evenwel mag ik er ook weer niet over zwijgen.

Want daarvoor heb ik aan deze inrichting te

aangename herinnering.

Ik geef hierbij twee foto's, welke naar ik meen, nog niet in onze illustraties verschenen, een van het nieuw aangebouwde gedeelte en een van het Zusterhuis.

Hoeveel da gastvrij En waar hinderlijk es gaarne met.

had, waarv erkentelijk Inzonderl zorgen van landsche, e het huwelij ik spel want zij ze Zeer vel

Zij heeft dan zich fend en h houden.

In de da ook een va den Studer

Het is z Hongaarsch verzachten.

Het is bij dergelijk v En to ch

zij op deze willen leer Bethesda pest hong

Dat doet vinistisch l Want s'n

volk zich v haar bijna brand gebe steund.

Wordt ov in eere gh overtreftend

Eb en v Het is n nypende p

Van men conscientie schuld aan nen lust b

opeleid. Hielden treffelijkheid

Haalden naar benee

Lieten z lieven drijv te leiden

dienen vie En er zij geweest, d

Niet gaa logische st